

FUYLS (1)

Impressions instantànies en el clitxé de l'ànima meva, visions d'un moment, ben gravades en la cel·lula del record per la llum del dolor o de l'al·legresa, taques de color rosa o color negre, notes curtes de frisança, de goig, planes de sentiment viscudes, fuyls del calendari de la vida meva, tot ço qu'ha vessat el calzer de mon cor inquiet, i l'àmphora de ma imaginació ardenta i exaltada; aixó és mon llibre. En eyl hi sentirèu tota la música dels instruments que glateixen; tots els motius i frases battegades; en eyl hi veurèu tota la gamma dels colors; dels gais i cridaners als foscós i caylantívols; en eyl hi trobarèu fuyles coylandes de l'arbre de la tristura, tant ombrívol i arrelat a la terra, i flors sclatades pel ventijol de l'al·legria que lleuger passa: I n'ensumareu l'odor com d'una toia ubriagadora...

*
**

¿Perquè eixiu a llum, oh tendres fuyles meves fins ara covades en el fosc hivernacle del meu cor? Le scalf blaïdor del temps vos cor-secarà i caurèu mustiquejades a terra a on ningú vos adrecherà un sguard planyívol... Serèu fuylaraca tal volta trepitjada, duta al oblid pel vent de l'indiferentia, tornarèu un jorn al no-rès d'on sóu sortides...

Però ¿que hi fa?—¡Si tot finirà en la fosca de l'eternitat!... Si vosaltres lluiu un moment, si un instant teniu la frescor de la ponceyla al badar-se, si sóu una gotta de rosada del matí, si sóu un cant d'auceyl, si heu fet battegar un cor o una mirada sobre

vosaltres s'és posada, ja haurèu passat pel buf de l'existència; això ja és prou: tindreu també 'l vostre minut. En el rel'lotge del temps vos marcarà la daurada sageta... haurèu com tot, viscut una vida.

*
**

La vida! Stimem-la la vida!—Fem-la bey-la i amable, i aprofitem-la. Arruixem-nos de perfums fortes, ubriaguem-nos de dolç licor, posem flors bledanes als cabeyls de les nostres dones i coyars de perles a llurs gorges enciseres. Pengèm caires i tapiços als murayls de casa nostra. Recoylim plantes jolives i fem-ne jardins. Col'loquem stàtues de marbre als stanys i broyladors que rebin l'impressió dels freds squitxos. Sia el nostre dalit fer teixits de parau-les i brodadures d'idees que produeixin la tela de la Beylea. Mentres anem caminant pel camp, spigolém aci i aylà els brots que trobem, per a fer-ne un pom. Siem. Siem abeyles, anem de flor en flor, posem-nos demunt els lliris i les roses i fabrequèm la dolça mel. Cantem la Natura, els sospirs de les ventades, les llàgrimes de les cascades, els abraços del brancam. Aimém les fuyles, qu'eyles exornen les prades, jardins i boscos, i donen la claror verdosa a les abagues. Olorém la flaire de les flors: de les flors fredes i de les febrosenques, de les flors mústigues i de les verges ponceyles, de les flors ploroses i de les riatlteres. Scoltém els versos dels cors, els poemes de les mirades, la música dels besos... i agafant la lyra, cridém les Muses.

PERE ARNAU.

(1) D'un llibre en preparació.

Cumplint el desig de l'autor, és conserva l'ortografia de l'original.—N. de la R.